

MOCIÓ PER LA REGULACIÓ DE LES LLARS COMPARTIDES D'ALLOTJAMENT TURÍSTIC

El 4 d'agost de 2020, el Govern de la Generalitat va aprovar el Decret 75/2020 de Turisme de Catalunya, que disposa la regulació dels requisits turístics, les activitats turístiques, la disciplina administrativa i el model de governança d'acord amb les previsions de la Llei de Turisme.

El decret suposa que qualsevol persona pugui llogar part del seu habitatge a turistes, 365 dies a l'any, sempre i quan visqui a l'habitatge i no siguin més de 4 les turistes que es reben. Així en l'article 241.1 i següents regula l'anomenada "llar compartida d'allotjament turístic" tot establint que la persona resident en un habitatge, sota unes condicions específiques, pot oferir com allotjament a terceres persones la seva llar a canvi d'una contraprestació econòmica i per una estada de temporada.

Es considera llar compartida d'allotjament turístic aquell habitatge principal de la persona titular que aquesta comparteix com a servei d'allotjament amb terceres persones, amb un màxim de quatre persones per estades de durada igual o inferior a 31 dies. La llar compartida es diferencia de l'habitatge turístic, ja que aquest darrer sí que es destina sencera a ser llogat.

El decret estableix el termini d'un any perquè els ajuntaments puguin assumir aquesta tipologia d'allotjament turístic, ja que la seva regulació entra en vigor un any després de l'aprovació del decret.

En el context de la nostra ciutat l'habilitació del lloguer d'habitacions per ús turístic pot suposar una ajuda econòmica per a persones que ho necessitin, però també i sobretot una pressió afegida al preu de l'habitatge, amenaçant el dret a una vivenda digna.

Cal tenir en compte que si el 2011 existien a tot l'Estat 3.500 habitatges al mercat turístic, el 2019 ja s'havien desviat un mínim de 413.033 habitatges a ser destinats com a allotjament turístic. El nombre real, però, se sap que és molt més gran.

A Catalunya hi ha més de 80.000 habitatges amb llicències turístiques perpètuas (és a dir, que no caduquen mai), arrel del canvi legal que va fer el govern de Convergència el 2011 i que permetia, pagant una taxa de poc més de 200€, convertir un habitatge en espai turístic. El canvi es va fer sota l'argument d'ajudar a reactivar l'economia, però els efectes d'aquest tipus de polítiques són clars: bombolla de preus, pèrdua d'habitatges, destrucció de la cohesió veïnal.

Durant la pandèmia, aquests habitatges romanen buits, mentre altres persones no troben pisos ni habitacions per a llogar, enmig d'una estructura econòmica excessivament centrada en el turisme i, per tant, en crisi profunda des de fa més d'un any.

La realitat és que aquest model de negocis, lluny de ser una ajuda per a famílies que necessitin un ingrés extraordinari, fan que el mercat del lloguer turístic es centri i professionalitzi de forma molt ràpida. A Barcelona s'ha [estudiat l'increment dels preus del lloguer a la ciutat per l'activitat de la plataforma Airbnb](#), on la majoria de lloguers són només comercials (només un 35% respon a veritable amfitrionatge). Aquest tipus de mesures afavoreixen que grans empreses facin falsos empadronaments per tal de poder destinar habitatges sencers a ús turístic: a zones més turístiques que el nostre municipi es detecta de forma recurrent aquesta pràctica.

L'accés a l'habitatge ha sigut i continua sent un dret no garantit, generant que la demanda d'habitatges sigui molt més àmplia que l'oferta i, a més, que el preu del lloguer depengui exclusivament del mercat. Aquest fet ha deixat moltes persones en una situació de total i absoluta vulnerabilitat agreujada amb la pandèmia del COVID19 i pel fet de no disposar d'un parc d'habitatges públic suficient.

El Decret a més és trampós: els Ajuntaments no tenen la capacitat per controlar que es compleixin les condicions mínimes necessàries per a què un habitatge sigui llar turística compartida: ni pel que fa a mesures higièniques, ni a quantitat de persones i dies que realitzen les estades, ni per a saber si de debò és un habitatge permanent. La distorsió per al veïnat d'aquest tipus de llars compartides pot arribar a ser molt gran.

Som coneixedores de com l'emergència habitacional s'ha anat agreujant els darrers anys. La necessitat d'habitatge permanent i estable, sigui o no compartit, és evident al nostre municipi. La pròpia Llei d'Arrendaments Urbans i el Codi Civil ja regula el lloguer d'habitacions durant més de 31 dies, pel que la present moció no tindria afectació en aquestes llars compartides de forma permanent i estable.

És important que abans del 6 d'agost de 2021 es regulin les llars compartides d'allotjament turístic al nostre municipi, perquè no podem permetre'ns agreujar encara més aquesta situació d'emergència habitacional.

Per tots aquests motius, l'Alternativa d'Unitat Popular proposa al Ple de l'Ajuntament de Rubí l'adopció dels següents ACORDS:

PRIMER.- Aprovació d'una moratòria d'un any en l'atorgament de les llicències per les llars compartides d'ús turístics, per tal d'estudiar la prohibició, limitació o regulació d'aquestes activitats turístiques al municipi, així com els corresponents mecanismes de control i sancions aplicables per part de l'ajuntament.

SEGON.- Elaboració per part de l'ajuntament d'un pla d'informació, registre, control i un règim sancionador de les llars compartides d'allotjament turístic.

TERCER.- Sol·licitar la derogació de la normativa i notificar els presents acords al Govern de la Generalitat.